

Titel: Udrag fra Et Resultat

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-er-kom-shoot-er-4113.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **dens Hoved ... Forsøg paa at tale** : sigter til biskop Martensen (123,5), der – trods flere opfordringer til at tage til genmæle – havde besluttet kun at gå til modangreb med artiklen »I Anledning af Dr. S. Kierkegaards Artikel i 'Fædrelandet' Nr. 295« (129,14), jf. *Biskop H. Martensens Breve. Breve til L. Gude* (125,56) bd. 1, hvor Martensen i brev af 2. jan. 1855 skriver til sin ven L. Gude: »Det glæder mig, at De finder, at min Artikel mod Kd var et velfortjent Ørefigen. (...) Forresten følger det af sig selv, at jeg ikke skriver mere dennesinde [denne gang, ved denne lejlighed]«, s. 131f. Se endvidere biskop Otto Laubs brev til Martensen af 27. dec. 1855, hvori det hedder: »Naar S. Kierkegaard saa tidt ankede over den dybe Taushed, saa var det vist klart nok, at han sigtede til Dem; thi der var ogsaa Andre, som talte, men dem regnede han ikke. Og der er Mange, som have spurgt: Hvorfor tier Martensen? og det ikke blot Saadanne, som gjerne vilde have Noget at falde over. At raabe ind, hvor Opløbet og Tummelen er, nytter jo ikke; men der staar gjerne en Del ved Siden, som ikke veed, hvad der er paafærde, og gjerne vilde høre en rolig Tale derom. Naar man har spurgt, hvorfor De ikke stod frem, da har jeg godt kunnet forstaa, hvad der gjorde Dem det langt sværere end de fleste Andre, og har saa stærkt som muligt fremhævet den uheldige Stilling, Deres Person fra først af havde faaet til Sagen. Men jeg synes rigtignok at denne Stilling nu er bleven noget anderledes, efterat S.K. er borte«, *Biskop Otto Laubs Levnet. En Livs- skildring i Breve*, udg. af F.L. Mynster, bd. 1, Kbh. 1885, s. 313f. – **høiv. høiærv.:** dvs. højvelbårne højærværdighed (137,75).

I trykt udgave: Bind 14 side 201 linje 22